

**ZDRUŽENO BESEDILO MLI IN KONVENCIJE
MED VLADO REPUBLIKE SLOVENIJE IN VLADO KANADE
O IZOGIBANJU DVOJNEGA OBDAVČEVANJA IN PREPREČEVANJU DAVČNIH
UTAJ V ZVEZI Z DAVKI OD DOHODKA IN PREMOŽENJA**

Splošno opozorilo glede dokumenta z združenim besedilom

V tem dokumentu je predstavljeno združeno besedilo za uporabo Konvencije med Vlado Republike Slovenije in Vlado Kanade o izogibanju dvojnega obdavčevanja in preprečevanju davčnih utaj v zvezi z davki od dohodka in premoženja, podpisane 15. septembra 2000 ("konvencija"), kot je prilagojena z Večstransko konvencijo o izvajanju z mednarodnimi davčnimi sporazumi povezanih ukrepov za preprečevanje zmanjševanja davčne osnove in preusmerjanja dobička, ki sta jo Republika Slovenija in Kanada podpisali 7. junija 2017 ("MLI").

Pristojni organ Republike Slovenije se je pri pripravi tega dokumenta posvetoval s kanadskimi uradniki.

Ta dokument je bil pripravljen na podlagi stališča Republike Slovenije glede MLI, po ratifikaciji predloženega depozitarju 22. marca 2018, in stališča Kanade glede MLI, po ratifikaciji predloženega depozitarju 29. avgusta 2019. Ti stališči glede MLI se lahko spremenita, kot je določeno v MLI. Spremembe stališč glede MLI bi lahko spremenile učinke MLI na konvencijo.

Verodostojna pravna besedila konvencije in MLI imajo prednost ter ostajajo veljavna pravna besedila.

Določbe MLI, ki se uporabljajo glede določb konvencije, so v celotnem besedilu tega dokumenta navedene v okvirih v sklopu relevantnih določb konvencije. Okviri, ki vsebujejo določbe MLI, so bili na splošno umeščeni skladno z vrstnim redom določb Vzorčne davčne konvencije OECD 2017.

Besedila določb MLI so bila spremenjena zaradi uskladitve terminologije, ki je uporabljena v MLI, s terminologijo, ki je uporabljena v konvenciji (kot je "zajeti davčni sporazum" in "konvencija", "pogodbene jurisdikcije" in "države pogodbenice"), da bi se olajšalo razumevanje določb MLI. Spremembe terminologije so namenjene izboljšanju berljivosti dokumenta in niso namenjene spreminjanju vsebine določb MLI. Podobno so bili spremenjeni deli določb MLI, ki opisujejo obstoječe določbe konvencije: zaradi lažje berljivosti je bilo opisno besedilo nadomeščeno s pravnimi sklici na obstoječe določbe.

V vseh primerih je treba sklice na določbe konvencije ali na konvencijo razumeti, kot da se nanašajo na konvencijo, kot je prilagojena z določbami MLI, če so se take določbe MLI začele uporabljati.

Napotila

Verodostojna pravna besedila MLI in konvencije so v Republiki Sloveniji dostopna v Uradnem listu Republike Slovenije št. 6/01-MP in 2/18-MP (<https://www.uradni-list.si>).

Stališče Republike Slovenije glede MLI, po ratifikaciji predloženo depozitarju 22. marca 2018, in stališče Kanade glede MLI, po ratifikaciji predloženo depozitarju 29. avgusta 2019, je dostopno [na spletni strani depozitarja MLI \(OECD\)](#).

Opozorilo o začetku uporabe določb MLI

Določbe MLI, ki se uporabljajo za konvencijo, se ne začnejo uporabljati z istimi dnevi, kot izvirne določbe konvencije. Vsaka od določb MLI se lahko začne uporabljati z različnimi dnevi, odvisno od vrst relevantnih davkov (davki, odtegnjeni pri viru, ali drugi obračunani davki) ter od odločitev Republike Slovenije in Kanade v njunih stališčih glede MLI.

Datuma deponiranja listin o ratifikaciji, sprejetju ali odobritvi: 22. marec 2018 za Republiko Slovenijo in 29. avgust 2019 za Kanado.

Začetek veljavnosti MLI: 1. julij 2018 za Republiko Slovenijo in 1. december 2019 za Kanado.

Razen če ni drugje v tem dokumentu navedeno drugače, se določbe MLI v zvezi s konvencijo začnejo uporabljati:

- v zvezi z davki, odtegnjenimi pri viru, od zneskov, plačanih ali pripisanih nerezidentom, kadar se dogodek, zaradi katerega nastane taka obdavčitev, zgodi 1. januarja 2020 ali po njem;
- v zvezi z vsemi drugimi davki, ki jih obračunata državi pogodbenici, za davke, ki se obračunajo za davčna obdobja, ki se začnejo 1. junija 2020 ali po njem.

KONVENCIJA

MED VLADO REPUBLIKE SLOVENIJE IN VLADO KANADE O IZOGIBANJU DVOJNEGA OBDAVČEVANJA IN PREPREČEVANJU DAVČNIH UTAJ V ZVEZI Z DAVKI OD DOHODKA IN PREMOŽENJA

Vlada Republike Slovenije in Vlada Kanade

sta se v želji, da bi sklenili konvencijo o izogibanju dvojnega obdavčevanja in preprečevanju davčnih utaj v zvezi z davki od dohodka in premoženja,

Naslednji prvi odstavek 6. člena MLI se doda v preambulo te konvencije:

6. ČLEN MLI – NAMEN ZAJETEGA DAVČNEGA SPORAZUMA

z namenom odprave dvojnega obdavčevanja v zvezi z davki, ki jih zajema *ta konvencija*, ne da bi se ustvarile možnosti za neobdavčitev ali zmanjšanje obdavčitve z davčnimi utajami ali izogibanjem davkom (vključno z izkoriščanjem ugodnejših mednarodnih sporazumov zaradi pridobitve ugodnosti, ki jih zagotavlja *konvencija*, za posredne koristi rezidentov tretjih jurisdikcij),

sporazumeli, kot sledi:

1. člen

OSEBE, ZA KATERE SE UPORABLJA KONVENCIJA

Ta konvencija se uporablja za osebe, ki so rezidenti ene ali obeh držav pogodbenic.

2. člen

DAVKI, ZA KATERE SE UPORABLJA KONVENCIJA

1. Ta konvencija se uporablja za davke od dohodka in premoženja, ki se uvedejo v imenu Slovenije in v imenu Kanade ali njunih političnih enot ali lokalnih oblasti, ne glede na način njihove uvedbe.

2. Za davke od dohodka in premoženja se štejejo vsi davki, uvedeni na celoten dohodek, celotno premoženje ali na sestavine dohodka ali premoženja, vključno z davki od dobička iz odtujitve premičnin ali nepremičnin, ter davki od povečanja premoženja.

3. Obstoječi davki, za katere se uporablja konvencija, so:

a) za Republiko Slovenijo:

NEURADNI PREVOD

- i) davek od dobička pravnih oseb;
- ii) davek od dohodka posameznikov, vključno z mezdami in plačami, dohodkom iz kmetijskih dejavnosti, dohodkom iz poslovanja in dohodkom iz nepremičnin in premičnin

(v nadaljevanju "slovenski davek").

- b) za Kanado:

davki, ki jih uvede vlada Kanade po Zakonu o davku od dohodka

(v nadaljevanju "kanadski davek");

4. Ta konvencija se uporablja tudi za kakršnekoli enake ali vsebinsko podobne davke, ki se uvedejo po datumu podpisa konvencije dodatno k davkom iz tretjega odstavka ali namesto njih. Pristojna organa držav pogodbenic drug drugega uradno obvestita o kakršnihkoli pomembnih spremembah svoje davčne zakonodaje.

3. člen

SPLOŠNA OPREDELITEV IZRAZOV

1. Za namene te konvencije, razen če sobesedilo zahteva drugače:

- a) izraz "Kanada", uporabljen v zemljepisnem smislu, pomeni ozemlje Kanade, vključno:
 - i) s katerimkoli območjem zunaj teritorialnega morja Kanade, ki je v skladu z mednarodnim pravom in kanadskimi zakoni območje, na katerem lahko Kanada izvaja pravice v zvezi z morskim dnom in njegovim podzemljem ter njunim naravnim bogastvom;
 - ii) z morjem in zračnim prostorom nad vsakim območjem iz pododstavka i) v zvezi s kakršnokoli dejavnostjo, ki se izvaja v zvezi z iskanjem ali izkoriščanjem v njem omenjenega naravnega bogastva;
- b) izraz "Slovenija" pomeni Republiko Slovenijo, in ko se uporablja v zemljepisnem smislu, ozemlje Republike Slovenije, vključno z morskim območjem, morskim dnom in njegovim podzemljem ob teritorialnem morju Republike Slovenije, če Republika Slovenija lahko izvaja svoje suverene pravice in jurisdikcijo v skladu s svojo notranjo zakonodajo in mednarodnim pravom;
- c) izraza "država pogodbenica" in "druga država pogodbenica" pomenita, kot zahteva sobesedilo, Kanado ali Slovenijo;
- d) izraza "podjetje države pogodbenice" in "podjetje druge države pogodbenice" pomenita podjetje, ki ga upravlja rezident države pogodbenice, in podjetje, ki ga upravlja rezident druge države pogodbenice;

NEURADNI PREVOD

- e) izraz "oseba" vključuje posameznika, družbo in katerokoli drugo telo, ki združuje več oseb, in za Kanado izraz vključuje tudi sklad;
- f) izraz "družba" pomeni katerokoli korporacijo ali katerikoli subjekt, ki se za davčne namene obravnava kot korporacija;
- g) izraz "pristojni organ" pomeni:
 - i) za Kanado ministra za državne prihodke ali njegovega pooblaščenega predstavnika;
 - ii) za Slovenijo Ministrstvo za finance Republike Slovenije ali pooblaščenega predstavnika tega ministrstva;
- h) izraz "državljan" pomeni:
 - i) kateregakoli posameznika, ki ima državljanstvo države pogodbenice;
 - ii) katerokoli pravno osebo, osebno družbo in združenje, katerih status izhaja iz veljavne zakonodaje v državi pogodbenici;
- i) izraz "mednarodni promet" pomeni kakršenkoli prevoz z ladjo ali letalom, ki ga opravlja podjetje države pogodbenice, razen če ladja ali letalo opravlja prevoz samo med kraji v drugi državi pogodbenici.

2. Kadarkoli država pogodbenica uporabi konvencijo, ima katerikoli izraz, ki v njej ni opredeljen, razen če sobesedilo zahteva drugače, pomen, ki ga ima takrat po pravu te države za namene davkov, za katere se konvencija uporablja.

4. člen

REZIDENT

1. Za namene te konvencije izraz "rezident države pogodbenice" pomeni:
 - a) katerokoli osebo, ki je po zakonodaji te države dolžna plačevati davke zaradi svojega stalnega prebivališča, prebivališča, sedeža uprave, kraja ustanovitve ali kateregakoli drugega podobnega merila;
 - b) isto državo ali njeno politično enoto ali lokalno oblast ali katerokoli agencijo ali institucijo take države, enote ali oblasti.
2. Kadar je zaradi določb prvega odstavka posameznik rezident obeh držav pogodbenic, se status posameznika določi na naslednji način:
 - a) posameznik se šteje samo za rezidenta države, v kateri ima na razpolago stalno prebivališče; če ima posameznik na razpolago stalno prebivališče v obeh državah, se posameznik šteje samo za rezidenta države, s katero ima tesnejše osebne in ekonomske odnose (središče življenjskih interesov);

- b) če ni mogoče opredeliti države, v kateri ima posameznik središče življenjskih interesov, ali če nima v nobeni od držav na razpolago stalnega prebivališča, se posameznik šteje samo za rezidenta države, v kateri ima običajno bivališče;
 - c) če ima posameznik običajno bivališče v obeh državah ali v nobeni od njiju, se posameznik šteje samo za rezidenta države, katere državljan je;
 - d) če je posameznik državljan obeh držav ali nobene od njiju, pristojna organa držav pogodbenic vprašanje rešita s skupnim dogovorom.
3. **[NADOMEŠČENO s prvim odstavkom 4. člena MLI]** [Kadar je zaradi določb prvega odstavka družba rezident obeh držav pogodbenic, se šteje, da je samo rezident države, katere državljan je.]
4. **[NADOMEŠČENO s prvim odstavkom 4. člena MLI]** [Kadar je zaradi določb prvega odstavka oseba, ki ni posameznik ali družba, rezident obeh držav pogodbenic, si pristojna organa držav pogodbenic s skupnim dogovorom prizadevata rešiti vprašanje in določiti način uporabe konvencije za to osebo.]

Naslednji prvi odstavek 4. člena MLI nadomešča tretji in četrti odstavek 4. člena te konvencije:

4. ČLEN MLI – SUBJEKTI Z DVOJNIM REZIDENTSTVOM

Kadar je zaradi določb *konvencije* oseba, ki ni posameznik, rezident obeh *držav pogodbenic*, si pristojna organa *držav pogodbenic* prizadevata s skupnim dogovorom določiti *državo pogodbenico*, za katero se bo štelo, da je taka oseba njen rezident za namene *konvencije*, ob upoštevanju njenega sedeža dejanske uprave, kraja ustanovitve ali drugačnega oblikovanja in katerih koli drugih ustreznih dejavnikov. Če takega dogovora ni, taka oseba ni upravičena do davčnih olajšav ali oprostitev po *konvenciji*, razen v obsegu in na način, o katerih se lahko dogovorita pristojna organa *držav pogodbenic*.

5. člen

STALNA POSLOVNA ENOTA

1. Za namene te konvencije izraz “stalna poslovna enota” pomeni stalno mesto poslovanja, prek katerega v celoti ali delno potekajo posli podjetja.
2. Izraz “stalna poslovna enota” še posebej vključuje:
 - a) sedež uprave;
 - b) podružnico;
 - c) pisarno;
 - d) tovarno;
 - e) delavnico in

NEURADNI PREVOD

- f) rudnik, naftno ali plinsko nahajališče, kamnolom ali katerikoli drug kraj, kjer iščejo ali izkoriščajo naravno bogastvo.
3. Izraz "stalna poslovna enota" zajema tudi:
- a) gradbišče ali projekt gradnje, montaže ali sestavljanja ali s tem povezane dejavnosti nadzora, ampak samo če tako gradbišče, projekt ali dejavnosti trajajo več kot dvanajst mesecev,
 - b) storitve, vključno s svetovalnimi storitvami, ki jih zagotavlja podjetje države pogodbenice prek svojih uslužbencev ali drugega osebja v drugi državi pogodbenici, vendar samo, kadar take dejavnosti (za iste ali sorodne projekte) trajajo s prekinitvami ali brez njih več kot devet mesecev v kateremkoli obdobju dvanajstih mesecev.
4. Ne glede na prejšnje določbe tega člena se šteje, da izraz "stalna poslovna enota" ne vključuje:
- a) uporabe prostorov samo za namen skladiščenja, razstavljanja ali dostave dobrin ali blaga, ki pripada podjetju;
 - b) vzdrževanja zaloge dobrin ali blaga, ki pripada podjetju, samo za namen skladiščenja, razstavljanja ali dostave;
 - c) vzdrževanja zaloge dobrin ali blaga, ki pripada podjetju, samo za namen predelave s strani drugega podjetja;
 - d) vzdrževanja stalnega mesta poslovanja samo za namen nakupa dobrin ali blaga za podjetje ali zbiranja informacij za podjetje;
 - e) vzdrževanja stalnega mesta poslovanja samo za namen oglaševanja, za zagotavljanje informacij, za znanstvene raziskave ali za podobne dejavnosti pripravljalne ali pomožne narave za podjetje;
 - f) vzdrževanja stalnega mesta poslovanja samo za kakršnokoli kombinacijo dejavnosti, omenjenih v pododstavkih od a) do e), pod pogojem, da je splošna dejavnost stalnega mesta poslovanja, ki je posledica te kombinacije, pripravljalne ali pomožne narave.
5. Ne glede na določbe prvega in drugega odstavka, kadar oseba – ki ni zastopnik z neodvisnim statusom, za katerega se uporablja šesti odstavek – deluje v imenu podjetja ter ima in običajno uporablja v državi pogodbenici pooblastilo za sklepanje pogodb v imenu podjetja, se za to podjetje šteje, da ima stalno poslovno enoto v tej državi v zvezi s katerimikoli dejavnostmi, ki jih ta oseba prevzame za podjetje, razen če so dejavnosti take osebe omejene na tiste iz četrtega odstavka, zaradi katerih se to stalno mesto poslovanja po določbah tega odstavka ne bi štelo za stalno poslovno enoto, če bi se opravljale prek stalnega mesta poslovanja.
6. Ne šteje se, da ima podjetje stalno poslovno enoto v državi pogodbenici samo zato, ker opravlja posle v tej državi prek posrednika, splošnega komisionarja ali kateregakoli

NEURADNI PREVOD

drugega zastopnika z neodvisnim statusom, pod pogojem, da te osebe delujejo v okviru svojega rednega poslovanja.

7. Dejstvo, da družba, ki je rezident države pogodbenice, nadzoruje družbo, ki je rezident druge države pogodbenice ali opravlja posle v tej drugi državi (prek stalne poslovne enote ali drugače) ali je pod nadzorom take družbe, samo po sebi še ne pomeni, da je ena od družb stalna poslovna enota druge.

6. člen

DOHODEK IZ NEPREMIČNIN

1. Dohodek rezidenta države pogodbenice, ki izhaja iz nepremičnin (vključno z dohodkom iz kmetijstva ali gozdarstva), ki so v drugi državi pogodbenici, se lahko obdavči v tej drugi državi.

2. Za namene te konvencije ima izraz "nepremičnine" pomen, ki ga ima za namene ustrezne davčne zakonodaje države pogodbenice, v kateri je zadevna nepremičnina. Izraz vedno vključuje premoženje, ki je sestavni del nepremičnin, živino in opremo, ki se uporablja v kmetijstvu in gozdarstvu, pravice, za katere veljajo določbe splošnega prava v zvezi z zemljiško lastnino, užitek na nepremičninah in pravice do spremenljivih ali stalnih plačil kot odškodnino za izkoriščanje ali pravico do izkoriščanja nahajališč rud, virov ter drugega naravnega bogastva. Ladje in letala se ne štejejo za nepremičnine.

3. Določbe prvega odstavka se uporabljajo za dohodek, ki se ustvari z neposredno uporabo, oddajanjem v najem ali vsako drugo obliko uporabe nepremičnine, in za dohodek iz odtujitve take nepremičnine.

4. Določbe prvega in tretjega odstavka se uporabljajo tudi za dohodek iz nepremičnin podjetja in dohodek iz nepremičnin, ki se uporabljajo za opravljanje samostojnih osebnih storitev.

7. člen

POSLOVNI DOBIČEK

1. Dobiček podjetja države pogodbenice se obdavči samo v tej državi, razen če podjetje posluje v drugi državi pogodbenici prek stalne poslovne enote v njej. Če podjetje posluje ali je poslovalo, kot je prej omenjeno, se lahko dobiček podjetja obdavči v drugi državi, vendar samo toliko dobička, kot se pripiše tej stalni poslovni enoti.

2. Ob upoštevanju določb tretjega odstavka, kadar podjetje države pogodbenice posluje v drugi državi pogodbenici prek stalne poslovne enote v njej, se v vsaki državi pogodbenici tej stalni poslovni enoti pripiše dobiček, za katerega bi se lahko pričakovalo, da bi ga imela, če bi bila različno in ločeno podjetje, ki opravlja enake ali podobne dejavnosti pod istimi ali

NEURADNI PREVOD

podobnimi pogoji ter povsem neodvisno posluje s podjetjem, katerega stalna poslovna enota je.

3. Pri določanju dobička stalne poslovne enote je dovoljeno odšteti tiste stroške, ki nastanejo za namene stalne poslovne enote, vključno s poslovnimi in splošnimi upravnimi stroški, ki so nastali bodisi v državi, kjer je stalna poslovna enota, ali drugje.

4. Če se v državi pogodbenici dobiček, ki se pripíše stalni poslovni enoti, običajno določi na podlagi porazdelitve vsega dobička podjetja na njegove dele, nič v drugem odstavku tej državi pogodbenici ne preprečuje določiti obdavčljivega dobička z običajno porazdelitvijo. Sprejeta metoda porazdelitve pa mora biti taka, da je rezultat v skladu z načeli tega člena.

5. Stalni poslovni enoti se ne pripíše dobiček samo zaradi razloga, ker nakupuje dobrine ali blago za podjetje.

6. Za namene prejšnjih odstavkov se dobiček, ki se pripíše stalni poslovni enoti, določi po isti metodi leto za letom, razen če je upravičen in zadosten razlog za nasprotno.

7. Kadar dobiček vključuje dohodkovne postavke, ki so posebej obravnavane v drugih členih te konvencije, določbe tega člena ne vplivajo na določbe tistih členov.

8. člen

POMORSKI IN LETALSKI PREVOZ

1. Dobiček, ki ga podjetje države pogodbenice doseže z opravljanjem prevoza z ladjo ali letalom v mednarodnem prometu, se obdavči samo v tej državi.

2. Ne glede na določbe prvega odstavka in 7. člena se lahko dobiček, ki ga podjetje države pogodbenice doseže iz vožnje ladje ali letala, kadar je glavni namen vožnje prevoz potnikov ali premoženja med kraji v drugi državi pogodbenici, obdavči v tej drugi državi.

3. Določbe prvega in drugega odstavka se uporabljajo tudi za dobiček iz udeležbe pri interesnem združenju (pool), mešanem podjetju ali mednarodni prevozni agenciji.

4. V tem členu izraz "prevoz z ladjo ali letalom v mednarodnem prometu", ki ga opravlja podjetje, vključuje zakup ali najem ladij ali letal in najem zabojsnikov in s tem povezane opreme s strani tega podjetja pod pogojem, da je tak zakup ali najem priložnosten glede na opravljanje prevoza z ladjo ali letalom v mednarodnem prometu s strani tega podjetja.

9. člen

POVEZANA PODJETJA

1. Kadar:

NEURADNI PREVOD

- a) je podjetje države pogodbenice neposredno ali posredno udeleženo pri upravljanju, nadzoru ali v kapitalu podjetja druge države pogodbenice ali
- b) so iste osebe neposredno ali posredno udeležene pri upravljanju, nadzoru ali v kapitalu podjetja države pogodbenice in podjetja druge države pogodbenice

in v obeh primerih obstajajo ali se uvedejo med podjetjema v njunih komercialnih ali finančnih odnosih pogoji, drugačni od tistih, ki bi obstajali med neodvisnimi podjetji, se kakršenkoli dobiček, ki bi prirastel, če takih pogojev ne bi bilo, enemu od podjetij, vendar prav zaradi takih pogojev ni prirastel, lahko vključi v dobiček tega podjetja in ustrezno obdavči.

2. Kadar država pogodbenica v dobiček podjetja te države vključuje – in ustrezno obdavči – dobiček, za katerega je že bilo obdavčeno podjetje druge države pogodbenice v tej drugi državi, in je tako vključen dobiček dobiček, ki bi prirastel podjetju prve omenjene države, če bi bili pogoji, ki obstajajo med podjetjema, taki, kot bi obstajali med neodvisnimi podjetji, ta druga država ustrezno prilagodi znesek davka, ki se v tej državi zaračuna od tega dobička. Pri določanju take prilagoditve je treba upoštevati druge določbe te konvencije in pristojna organa držav pogodbenic se po potrebi med seboj posvetujeta.

3. Država pogodbenica ne spremeni dobička podjetja v okoliščinah iz prvega odstavka po izteku časovnih rokov, določenih v njeni notranji zakonodaji, in v nobenem primeru po šestih letih od konca leta, v katerem bi dobiček, za katerega bi veljala taka sprememba, prirastel temu podjetju, če ne bi bilo pogojev iz prvega odstavka.

4. Določbe drugega in tretjega odstavka se ne uporabljajo pri goljufiji, naklepnem neizpolnjevanju obveznosti ali malomarnosti.

10. člen

DIVIDENDE

1. Dividende, ki jih družba, ki je rezident države pogodbenice, plača rezidentu druge države pogodbenice, se lahko obdavčijo v tej drugi državi.

2. Vendar se take dividende lahko obdavčijo tudi v državi pogodbenici, katere rezident je družba, ki dividende plačuje, in v skladu z zakonodajo te države, če pa je upravičeni lastnik dividend rezident druge države pogodbenice, tako obračunani davek ne presega:

- a) razen pri dividendah, ki jih plača investicijska korporacija, ki je rezident Kanade in je v lasti nerezidenta, 5 odstotkov bruto zneska dividend, če je upravičeni lastnik družba, ki:
 - i) **[PRILAGOJENO s prvim odstavkom 8. člena MLI]** [neposredno ali posredno nadzoruje vsaj 10 odstotkov glasovalnih pravic v družbi, ki plačuje dividende, kadar je ta družba rezident Kanade;]
 - ii) **[PRILAGOJENO s prvim odstavkom 8. člena MLI]** [ima neposredno v lasti vsaj 25 odstotkov kapitala družbe, ki plačuje dividende, kadar je ta družba rezident Slovenije;]

Naslednji prvi odstavek 8. člena MLI se uporablja za točki i in ii pododstavka a drugega odstavka 10. člena te konvencije:

8. ČLEN MLI – TRANSAKCIJE V ZVEZI S PRENOSOM DIVIDEND

Točki i in ii pododstavka a drugega odstavka 10. člena konvencije se uporabljata le, če so pogoji lastništva, navedeni v teh določbah, izpolnjeni ves čas 365-dnevnega obdobja, ki vključuje dan plačila dividend (za namene izračuna tega obdobja se ne upoštevajo spremembe lastništva, ki bi nastale neposredno zaradi korporativne reorganizacije, kot je združitev ali razdružitev družbe, ki ima delnice ali plačuje dividende).

b) 15 odstotkov bruto zneska dividend v vseh drugih primerih.

Določbe tega odstavka ne vplivajo na obdavčenje družbe v zvezi z dobičkom, iz katerega se plačajo dividende.

3. Izraz "dividende", kot je uporabljen v tem členu, pomeni dohodek iz delnic ali drugih pravic do udeležbe v dobičku, ki niso terjatve, in tudi dohodek, ki se davčno obravnava enako kot dohodek iz delnic po zakonodaji države, katere rezident je družba, ki dividende deli.

4. Določbe drugega odstavka se ne uporabljajo, če upravičeni lastnik dividend, ki je rezident države pogodbenice, posluje v drugi državi pogodbenici, katere rezident je družba, ki dividende plačuje, prek stalne poslovne enote v njej ali opravlja v tej drugi državi samostojne osebne storitve iz stalne baze v njej ter je delež, v zvezi s katerim se dividende plačajo, dejansko povezan s tako stalno poslovno enoto ali stalno bazo. V takem primeru se uporabljajo določbe 7. ali 14. člena, odvisno od primera.

5. Kadar dobiček ali dohodek družbe, ki je rezident države pogodbenice, izhaja iz druge države pogodbenice, ta druga država ne sme uvesti nobenega davka na dividende, ki jih plača družba, razen če se te dividende plačajo rezidentu te druge države ali če je delež, v zvezi s katerim se take dividende plačajo, dejansko povezan s stalno poslovno enoto ali stalno bazo v tej drugi državi, niti ne sme uvesti davka od nerazdeljenega dobička na nerazdeljeni dobiček družbe, tudi če so plačane dividende ali nerazdeljeni dobiček v celoti ali delno sestavljeni iz dobička ali dohodka, ki nastane v taki drugi državi.

6. Nič v tej konvenciji se ne razlaga, kot da preprečuje državi pogodbenici uvesti davek od zaslужka družbe, ki se pripiše stalni poslovni enoti v tej državi, poleg davka, ki bi se zaračunal od zaslужka družbe, ki je državljan te države, pod pogojem, da vsak tako uvedeni dodatni davek ne presega 5 odstotkov zneska takega zaslужka, ki v preteklih davčnih letih ni bil obdavčen s takim dodatnim davkom. Za namene te določbe izraz „zaslužek“ pomeni dobiček, vključno s kapitalskim dobičkom, ki se pripiše stalni poslovni enoti v državi pogodbenici v letu in preteklih letih, potem ko so bili odšteti vsi davki, razen tu omenjenega dodatnega davka, ki jih na tak dobiček uvede ta država.

7. Določbe šestega odstavka se uporabljajo tudi v zvezi z zaslužkom družbe, ki trguje z nepremičninami, iz odtujitve nepremičnin v eni od držav pogodbenic, bodisi da ima družba

stalno poslovno enoto v tej državi ali pa je nima, vendar samo če lahko ta država tak zaslužek obdavči po določbah 6. člena ali prvega odstavka 13. člena.

11. člen

OBRESTI

1. Obresti, ki nastanejo v državi pogodbenici in se izplačajo rezidentu druge države pogodbenice, se lahko obdavčijo v tej drugi državi.

2. Vendar pa se lahko take obresti obdavčijo tudi v državi pogodbenici, v kateri nastanejo, in v skladu z zakonodajo te države, če pa je upravičeni lastnik obresti rezident druge države pogodbenice, tako zaračunani davek ne presega 10 odstotkov bruto zneska obresti.

3. Ne glede na določbe drugega odstavka:

- a) se obresti, ki nastanejo v državi pogodbenici in se plačajo v zvezi z zadolženostjo vlade te države ali njene politične enote ali lokalne oblasti, pod pogojem, da so obresti v upravičeni lasti rezidenta druge države pogodbenice, obdavčijo samo v tej drugi državi;
- b) se obresti, ki nastanejo v Sloveniji in se plačajo rezidentu Kanade, obdavčijo samo v Kanadi, če se plačajo v zvezi s posojilom, ki ga je odobrila Izvozna razvojna družba, zanj dala garancijo ali ga zavarovala, ali v zvezi s kreditom, ki ga je odobrila Izvozna razvojna družba, zanj dala garancijo ali ga zavarovala;
- c) se obresti, ki nastanejo v Kanadi in se plačajo rezidentu Slovenije, obdavčijo samo v Sloveniji, če se plačajo v zvezi s posojilom, ki ga je odobrila Slovenska izvozna družba, zanj dala garancijo ali ga zavarovala, ali v zvezi s kreditom, ki ga je odobrila Slovenska izvozna družba, zanj dala garancijo ali ga zavarovala, in
- d) se obresti, ki nastanejo v državi pogodbenici in se plačajo rezidentu druge države pogodbenice, ki je bil ustanovljen in posluje izključno za upravljanje ali zagotavljanje prejemkov po enem ali več pokojninskih, starostnih ali drugih načrtih prejemkov za zaposlene, ne obdavčijo v prvi omenjeni državi pod pogojem, da:
 - i) je rezident upravičeni lastnik obresti in je na splošno oproščen davka v drugi državi in
 - ii) obresti ne izhajajo iz trgovanja ali poslovanja ali od povezane osebe.

4. Izraz "obresti", kot je uporabljen v tem členu, pomeni dohodek od vseh vrst terjatev ne glede na to, ali so zavarovane s hipoteko ali ne, in še posebej dohodek iz državnih vrednostnih papirjev in dohodek iz zadolžnic ali obveznic, vključno s premijami in nagradami, ki pripadajo takim vrednostnim papirjem, zadolžnicam ali obveznicam, ter dohodek, ki se davčno obravnava enako kot dohodek iz posojenega denarja po zakonodaji države, v kateri

NEURADNI PREVOD

dohodek nastane. Vendar pa izraz "obresti" ne vključuje dohodka, obravnavanega v 10. členu. Kazni zaradi zamude pri plačilu se za namene tega člena ne štejejo za obresti.

5. Določbe drugega in tretjega odstavka se ne uporabljajo, če upravičeni lastnik obresti, ki je rezident države pogodbenice, posluje v drugi državi pogodbenici, v kateri obresti nastanejo, prek stalne poslovne enote v njej ali opravlja v tej drugi državi pogodbenici samostojne osebne storitve iz stalne baze v njej ter je terjatev, v zvezi s katero se obresti plačajo, dejansko povezana s tako stalno poslovno enoto ali stalno bazo. V takem primeru se uporabljajo določbe 7. oziroma 14. člena, odvisno od primera.

6. Šteje se, da obresti nastanejo v državi pogodbenici, kadar je plačnik rezident te države. Kadar pa ima oseba, ki plačuje obresti, ne glede na to, ali je plačnik rezident države pogodbenice ali ne, v državi pogodbenici stalno poslovno enoto ali stalno bazo, v zvezi s katero je nastala zadolžitev, za katero se plačajo obresti, ter take obresti krije taka stalna poslovna enota ali stalna baza, se šteje, da take obresti nastanejo v državi, v kateri je stalna poslovna enota ali stalna baza.

7. Kadar zaradi posebnega odnosa med plačnikom in upravičenim lastnikom ali med njima in drugo osebo znesek obresti glede na terjatev, za katero se plačajo, presega znesek, za katerega bi se sporazumela plačnik in upravičeni lastnik, če takega odnosa ne bi bilo, se določbe tega člena uporabljajo samo za zadnji omenjeni znesek. V takem primeru se presežni del plačil še naprej obdavčuje v skladu z zakonodajo vsake države pogodbenice, pri čemer pa je treba upoštevati druge določbe te konvencije.

12. člen

LICENČNINE IN AVTORSKI HONORARJI

1. Licenčnine in avtorski honorarji, ki nastanejo v državi pogodbenici in se plačajo rezidentu druge države pogodbenice, se lahko obdavčijo v tej drugi državi.

2. Vendar pa se take licenčnine in avtorski honorarji lahko obdavčijo tudi v državi pogodbenici, v kateri nastanejo, in v skladu z zakonodajo te države, če pa je upravičeni lastnik licenčnin in avtorskih honorarjev rezident druge države pogodbenice, tako zaračunani davek ne presega 10 odstotkov bruto zneska licenčnin in avtorskih honorarjev.

3. Izraz "licenčnine in avtorski honorarji", kot je uporabljen v tem členu, pomeni plačila vsake vrste, prejeta kot povračilo za uporabo ali pravico do uporabe kakršnihkoli avtorskih pravic za literarno, umetniško ali znanstveno delo, vključno s plačili vsake vrste v zvezi s filmi, deli na filmu, video trakovih, trakovih ali drugih sredstvih za reprodukcijo, ki se uporabljajo v zvezi s televizijo ali radiem, za uporabo ali pravico do uporabe kateregakoli patenta, blagovne znamke, vzorca ali modela, načrta, tajne formule ali postopka ali drugega neopredmetenega premoženja ali za uporabo ali pravico do uporabe industrijske, komercialne ali znanstvene opreme ali za informacije o industrijskih, komercialnih ali znanstvenih izkušnjah.

4. Določbe drugega odstavka se ne uporabljajo, če upravičeni lastnik licenčnin in avtorskih honorarjev, ki je rezident države pogodbenice, posluje v drugi državi pogodbenici, v

NEURADNI PREVOD

kateri licenčnine in avtorski honorarji nastanejo, prek stalne poslovne enote v njej ali v tej drugi državi opravlja samostojne osebne storitve iz stalne baze v njej ter je pravica ali premoženje, v zvezi s katerim se licenčnine in avtorski honorarji plačajo, dejansko povezana s tako stalno poslovno enoto ali stalno bazo. V takem primeru se uporabljajo določbe 7. oziroma 14. člena, odvisno od primera.

5. Šteje se, da so licenčnine in avtorski honorarji nastali v državi pogodbenici, kadar je plačnik rezident te države. Kadar pa ima oseba, ki plačuje licenčnine in avtorske honorarje, ne glede na to, ali je plačnik rezident države pogodbenice ali ne, v državi pogodbenici stalno poslovno enoto ali stalno bazo, v zvezi s katero je nastala obveznost za plačilo licenčin in avtorskih honorarjev ter take licenčnine in avtorske honorarje krije taka stalna poslovna enota ali stalna baza, se šteje, da so take licenčnine in avtorski honorarji nastali v državi, v kateri je stalna poslovna enota ali stalna baza.

6. Kadar zaradi posebnega odnosa med plačnikom in upravičenim lastnikom ali med njima in drugo osebo znesek licenčin in avtorskih honorarjev glede na uporabo, pravico ali informacijo, za katero se plačujejo, presega znesek, za katerega bi se sporazumela plačnik in upravičeni lastnik, če takega odnosa ne bi bilo, se določbe tega člena uporabljajo samo za zadnji omenjeni znesek. V takem primeru se presežni del plačil še naprej obdavčuje v skladu z zakonodajo vsake države pogodbenice, pri čemer pa je treba upoštevati druge določbe te konvencije.

13. člen

KAPITALSKI DOBIČEK

1. Dobiček, ki ga rezident države pogodbenice doseže z odtujitvijo nepremičnin, ki so v drugi državi pogodbenici, se lahko obdavči v tej drugi državi pogodbenici.

2. Dobiček iz odtujitve premičnin, ki so del poslovnega premoženja stalne poslovne enote, ki jo ima podjetje države pogodbenice v drugi državi pogodbenici, ali premičnin, ki se nanašajo na stalno bazo, ki jo ima rezident države pogodbenice na voljo v drugi državi pogodbenici za namen opravljanja samostojnih osebnih storitev, vključno z dobičkom iz odtujitve take stalne poslovne enote (same ali s celotnim podjetjem) ali take stalne baze, se lahko obdavči v tej drugi državi pogodbenici.

3. Dobiček iz odtujitve ladij ali letal, s katerimi podjetje države pogodbenice opravlja prevoze v mednarodnem prometu, ali zabojskih, ki jih uporablja v mednarodnem prometu, ali premičnin, ki se nanašajo na opravljanje prevozov s takimi ladjami ali letali, se obdavči samo v tej državi pogodbenici.

4. **[NADOMEŠČENO s četrnim odstavkom 9. člena MLI]** [Dobiček, ki ga rezident države pogodbenice doseže z odtujitvijo:

- a) delnic (ki niso delnice, ki kotirajo na potrjeni borzi vrednostnih papirjev v drugi državi pogodbenici), ki so del znatnega deleža v delniškem kapitalu družbe, katere vrednost delnic izhaja v glavnem iz nepremičnin, ki so v tej drugi državi, ali

- b) znatnega deleža v osebni družbi, skladu ali zapuščini, katerega vrednost izhaja v glavnem iz nepremičnin, ki so v tej drugi državi,

se lahko obdavči v tej drugi državi. Za namene tega odstavka izraz "nepremičnine" vključuje delnice družbe, omenjene v pododstavku a), ali delež v osebni družbi, skladu ali zapuščini, omenjen v pododstavku b), ne vključuje pa kakršnegakoli premoženja, ki ni premoženje, ki se oddaja v najem, v katerem poteka poslovanje družbe, osebne družbe, sklada ali zapuščine.]

Naslednji četrti odstavek 9. člena MLI nadomešča četrti odstavek 13. člena te konvencije:

9. ČLEN MLI – KAPITALSKI DOBIČKI IZ ODTUJITVE DELNIC ALI DELEŽEV V SUBJEKTIH, KATERIH VREDNOST IZHAJA PREDVSEM IZ NEPREMIČNEGA PREMOŽENJA

Za namene *konvencije* se lahko dobički, ki jih rezident *države pogodbenice* doseže z odtujitvijo delnic ali primerljivih deležev, kot so deleži v partnerstvu ali skrbniškem skladu, obdavčijo v drugi *državi pogodbenici*, če je kadar koli v obdobju 365 dni pred odtujitvijo več kot 50 odstotkov vrednosti teh delnic ali primerljivih deležev izhajalo neposredno ali posredno iz nepremičnega premoženja (nepremičnin), ki je v tej drugi *državi pogodbenici*.

5. Dobiček iz odtujitve kakršnegakoli premoženja, ki ni premoženje, omenjeno v prvem, drugem, tretjem in četrtem odstavku, se obdavči samo v državi pogodbenici, katere rezident je oseba, ki odtuji premoženje.

6. Določbe petega odstavka ne vplivajo na pravico države pogodbenice, da v skladu s svojo zakonodajo odmeri davek od dobička iz odtujitve kakršnegakoli premoženja, ki ga doseže posameznik, ki je rezident druge države pogodbenice, če je dobiček prirastel, medtem ko je bil posameznik rezident prve omenjene države.

14. člen

SAMOSTOJNE OSEBNE STORITVE

1. Dohodek, ki ga dobi posameznik, ki je rezident države pogodbenice, od poklicnih storitev ali drugih samostojnih dejavnosti, se obdavči samo v tej državi, razen če ima posameznik stalno bazo, ki mu je redno na voljo v drugi državi pogodbenici za namen opravljanja dejavnosti. Če posameznik ima tako stalno bazo ali jo je imel, se dohodek lahko obdavči v drugi državi, a samo toliko dohodka, kolikor se pripiše tej stalni bazi.

2. Izraz "poklicne storitve" vključuje še posebej samostojne znanstvene, literarne, umetniške, izobraževalne ali pedagoške dejavnosti kot tudi samostojne dejavnosti zdravnikov, odvetnikov, inženirjev, arhitektov, zobozdravnikov in računovodij.

15. člen

ODVISNE OSEBNE STORITVE

1. V skladu z določbami 16., 18. in 19. člena se plače, mezde in drugi prejemki, ki jih dobi rezident države pogodbenice iz zaposlitve, obdavčijo samo v tej državi, razen če se zaposlitev izvaja v drugi državi pogodbenici. Če se zaposlitev izvaja tako, se lahko tako pridobljeni prejemki obdavčijo v tej drugi državi.
2. Ne glede na določbe prvega odstavka se prejemek, ki ga dobi rezident države pogodbenice iz zaposlitve, ki se izvaja v drugi državi pogodbenici, obdavči samo v prvi omenjeni državi, če:
 - a) je prejemnik navzoč v drugi državi v obdobju ali obdobjih, ki ne presegajo skupno 183 dni v kateremkoli dvanajstmesečnem obdobju, ki se začne ali konča v zadevnem koledarskem letu, in
 - b) prejemek plača oseba, ki ni rezident druge države, oziroma je plačan v njenem imenu in
 - c) prejemka ne krije stalna poslovna enota ali stalna baza, ki jo ima oseba v drugi državi.
3. Ne glede na prejšnje določbe tega člena se prejemek, ki izhaja iz zaposlitve na ladji ali letalu, s katerim podjetje države pogodbenice opravlja prevoze v mednarodnem prometu, lahko obdavči v tej državi.

16. člen

PLAČILA DIREKTORJEM

Plačila direktorjem in druga podobna plačila, ki jih dobi rezident države kot član upravnega odbora družbe, ki je rezident druge države pogodbenice, se lahko obdavčijo v tej drugi državi.

17. člen

UMETNIKI IN ŠPORTNIKI

1. Ne glede na določbe 14. in 15. člena se dohodek, ki ga dobi rezident države pogodbenice kot nastopajoči izvajalec, kot je gledališki, filmski, radijski ali televizijski umetnik ali glasbenik, ali kot športnik iz takšnih osebnih dejavnosti, ki jih izvaja v drugi državi pogodbenici, lahko obdavči v tej drugi državi.
2. Kadar dohodek iz osebnih dejavnosti, ki jih izvaja nastopajoči izvajalec ali športnik kot tak, ne priraste samemu nastopajočemu izvajalcu ali športniku osebno, temveč drugi osebi,

se ta dohodek kljub določbam 7., 14. in 15. člena lahko obdavči v državi pogodbenici, v kateri se izvajajo dejavnosti nastopajočega izvajalca ali športnika.

3. Določbe prvega in drugega odstavka se ne uporabljajo za dohodek, ki se dobi iz dejavnosti, ki jih v državi pogodbenici izvaja rezident druge države pogodbenice v okviru obiska neprofitne organizacije druge države v prvi omenjeni državi pod pogojem, da se obisk pretežno financira z javnimi sredstvi.

18. člen

POKOJNINE IN ANUITETE

1. Pokojnine in anuitete, ki nastanejo v državi pogodbenici in se izplačujejo rezidentu druge države pogodbenice, se lahko obdavčijo v tej drugi državi.

2. Pokojnine, ki nastanejo v Kanadi in se izplačujejo rezidentu Slovenije, se lahko obdavčijo tudi v Kanadi in po kanadski zakonodaji. Pri periodičnih pokojninskih izplačilih razen pri prejemkih iz naslova socialne varnosti pa tako zaračunani davek ne sme presegati nižjega od:

- a) 15 odstotkov bruto zneska pokojninskih izplačil, ki skupno presegajo dvanajst tisoč kanadskih dolarjev v kateremkoli davčnem letu, in
- b) stopnje, ki se določi glede na znesek davka, ki bi ga prejemnik sicer moral plačati za leto, če bi bil rezident Kanade, od skupnega zneska periodičnih pokojninskih izplačil, ki jih je v tem letu prejel.

3. Ne glede na določbe prvega odstavka se pokojnine, ki jih posamezniku, ki je rezident Kanade, izplačuje vlada Slovenije, politična enota ali lokalna oblast v Sloveniji ali se izplačujejo iz skladov, ki jih je ustanovila vlada Slovenije, politična ali lokalna oblast v Sloveniji, obdavčijo samo v Sloveniji.

4. Anuitete, ki nastanejo v državi pogodbenici in se izplačujejo rezidentu druge države pogodbenice, se lahko obdavčijo tudi v državi, v kateri nastanejo, in po zakonodaji te države; tako zaračunani davek pa ne sme presegati 10 odstotkov njihovega deleža, za katerega je treba plačati davek v tej državi. Ta omejitev pa ne velja za pavšalna plačila, ki izhajajo iz prepustitve, odpovedi, odkupa, prodaje ali druge odtujitve anuitete, ali za plačila vsake vrste po pogodbi o življenjskem zavarovanju, katere strošek se je v celoti ali delno odbil pri izračunavanju dohodka katerekoli osebe, ki je pridobila pogodbo.

5. Preživnina za zakonca in druga podobna plačila, ki nastanejo v državi pogodbenici in se izplačujejo rezidentu druge države pogodbenice, ki mora v njej zanje plačati davek, se obdavčijo samo v tej drugi državi.

19. člen

DRŽAVNA SLUŽBA

NEURADNI PREVOD

1.
 - a) Plače, mezde in podobni prejemki razen pokojnin, ki jih plačuje država pogodbenica ali njena politična enota ali lokalna oblast posamezniku za storitve, ki jih opravi za to državo ali enoto ali oblast, se obdavčijo samo v tej državi.
 - b) Take plače, mezde ali podobni prejemki pa se obdavčijo samo v drugi državi pogodbenici, če se storitve opravljajo v tej državi in je posameznik rezident te države, ki:
 - i) je državljan te države ali
 - ii) ni postal rezident te države samo za namen opravljanja storitev.
2. Določbe prvega odstavka se ne uporabljajo za plače, mezde in podobne prejemke za storitve, opravljene v zvezi s posli države pogodbenice ali njene politične enote ali lokalne oblasti.

20. člen

ŠTUDENTI

Plačila, ki jih študent, praktikant ali pripravnik, ki je ali je bil tik pred obiskom države pogodbenice rezident druge države pogodbenice in je v prvi omenjeni državi navzoč samo za namen svojega izobraževanja ali usposabljanja, prejme za svoje vzdrževanje, izobraževanje ali usposabljanje, se ne obdavčijo v tej državi pod pogojem, da taka plačila nastanejo iz virov zunaj te države.

21. člen

DRUGI DOHODKI

1. V skladu z določbami drugega odstavka se deli dohodka rezidenta države pogodbenice, ki nastanejo kjerkoli in ki niso obravnavani v predhodnih členih te konvencije, obdavčijo samo v tej državi.
2. Kadar pa tak dohodek dobi rezident države pogodbenice iz virov v drugi državi pogodbenici, se lahko tak dohodek obdavči tudi v državi, v kateri nastane, in po zakonodaji te države. Kadar je tak dohodek dohodek iz zapuščine ali sklada, ki pa ni sklad, ki je prejemal prispevke, ki so se priznavali kot odbitna postavka, tako zaračunani davek – pod pogojem, da je dohodek obdavčljiv v državi pogodbenici, katere rezident je upravičeni lastnik – ne presega 15 odstotkov bruto zneska dohodka.

22. člen

PREMOŽENJE

NEURADNI PREVOD

1. Premoženje, ki ga predstavljajo nepremičnine v lasti rezidenta države pogodbenice in so v drugi državi pogodbenici, se lahko obdavči v tej drugi državi.
2. Premoženje, ki ga predstavljajo premičnine, ki so del poslovnega premoženja stalne poslovne enote, ki jo ima podjetje države pogodbenice v drugi državi pogodbenici, ali premičnine v zvezi s stalno bazo, ki je na voljo rezidentu države pogodbenice v drugi državi pogodbenici za opravljanje samostojnih osebnih storitev, se lahko obdavči v tej drugi državi.
3. Premoženje, ki ga predstavljajo ladje in letala, s katerimi podjetje države pogodbenice opravlja prevoze v mednarodnem prometu, in premičnine v zvezi z opravljanjem prevozov s takimi ladjami in letali, se obdavči samo v tej državi.
4. Vsi drugi elementi premoženja rezidenta države pogodbenice se obdavčijo samo v tej državi.

23. člen

ODPRAVA DVOJNEGA OBDAVČEVANJA

1. V primeru Kanade se dvojno obdavčevanje odpravi, kot sledi:
 - a) v skladu z obstoječimi določbami kanadske zakonodaje v zvezi z odbitkom davka, plačanega na ozemlju zunaj Kanade, od davka, ki se plačuje v Kanadi, in s kakršnokoli naknadno spremembo teh določb – kar ne sme vplivati na splošno načelo – in razen če je po kanadski zakonodaji predviden večji odbitek ali oprostitev, se davek, ki se plača v Sloveniji na dobiček, dohodek ali dobiček, ki nastane v Sloveniji, odbije od kakršnegakoli kanadskega davka, ki se plača za tak dobiček, dohodek ali dobiček;
 - b) v skladu z obstoječimi določbami kanadske zakonodaje v zvezi z obdavčevanjem dohodka iz tuje podružnice in s kakršnokoli spremembo teh določb – kar ne sme vplivati na splošno načelo – lahko za namen izračuna kanadskega davka družba, ki je rezident Kanade, pri izračunu svojega obdavčljivega dohodka odbije kakršnokoli dividendo, ki jo je prejela iz oproščenega presežka tuje podružnice, ki je rezident Slovenije;
 - c) kadar je v skladu s kakršnokoli določbo te konvencije dohodek, ki ga dobi, ali premoženje, ki ga ima v lasti rezident Kanade, oproščen davka v Kanadi, lahko Kanada pri izračunu zneska davka od drugega dohodka ali premoženja vseeno upošteva oproščeni dohodek ali premoženje.
2. V primeru Slovenije se dvojno obdavčevanje odpravi, kot sledi:
 - a) kadar rezident Slovenije dobi dohodek ali ima v lasti premoženje, ki se v skladu z določbami te konvencije lahko obdavči v Kanadi, Slovenija dovoli:
 - i) kot odbitek od davka od dohodka tega rezidenta znesek, ki je enak davku od dohodka, plačanemu v Kanadi;

- ii) kot odbitek od davka od premoženja tega rezidenta znesek, ki je enak davku od premoženja, plačanemu v Kanadi;

tak odbitek v nobenem primeru ne sme presežati tistega dela davka od dohodka ali premoženja, ki je bil izračunan pred odbitkom, pripisanim dohodku ali premoženju, odvisno od primera, ki se lahko obdavči v Kanadi;

- b) kadar je v skladu s katerokoli določbo te konvencije dohodek, ki ga rezident Slovenije dobi, ali premoženje, ki ga ima v lasti, oproščen davka v Sloveniji, lahko Slovenija pri izračunu zneska davka od preostalega dohodka ali premoženja takega rezidenta vseeno upošteva oproščeni dohodek ali premoženje.

3. Za namene tega člena se šteje, da dobiček, dohodek ali dobiček rezidenta države pogodbenice, ki se v skladu s to konvencijo lahko obdavči v drugi državi pogodbenici, nastane iz virov v tej drugi državi.

24. člen

ENAKO OBRAVNAVANJE

1. Državljeni države pogodbenice ne smejo biti v drugi državi pogodbenici zavezani kakršnekoli obdavčevanju ali kakršnikoli zahtevi v zvezi s tem, ki je drugačno ali bolj obremenjujoče, kot so ali so lahko obdavčevanje in s tem povezane zahteve za državljane te druge države v enakih okoliščinah. Ta določba se ne glede na določbe 1. člena uporablja tudi za posameznike, ki niso rezidenti ene ali obeh držav pogodbenic.

2. Obdavčevanje stalne poslovne enote, ki jo ima podjetje države pogodbenice v drugi državi pogodbenici, ne sme biti manj ugodno v tej drugi državi, kot je obdavčevanje podjetij te druge države, ki opravljajo enake dejavnosti.

3. Nič v tem členu se ne razlaga, kot da zavezuje državo pogodbenico, da prizna rezidentom druge države pogodbenice kakršnekoli osebne olajšave, oprostitve in zmanjšanja za davčne namene zaradi osebnega statusa ali družinskih obveznosti, ki jih priznava svojim rezidentom.

4. Razen če se uporabljajo določbe prvega odstavka 9. člena, sedmega odstavka 11. člena ali šestega odstavka 12. člena, se obresti, licenčnine in avtorski honorarji ter druga izplačila, ki jih plača podjetje države pogodbenice rezidentu druge države pogodbenice, pri določanju obdavčljivega dobička takega podjetja odbijejo pod istimi pogoji, kot če bi bili plačani rezidentu prve omenjene države. Podobno se tudi kakršnikoli dolgovi podjetja države pogodbenice rezidentu druge države pogodbenice pri določanju obdavčljivega premoženja takega podjetja odbijejo pod istimi pogoji, kot da bi bili pogodbeno dogovorjeni z rezidentom prve omenjene države.

5. Določbe četrtega odstavka ne smejo vplivati na izvajanje kakršnekoli določbe davčne zakonodaje države pogodbenice:

- a) ki se nanaša na odbitje obresti in velja na datum podpisa konvencije (vključno s kakršnokoli naknadno spremembo takih določb, ki ne spremeni njihove splošne narave) ali
 - b) ki jo država pogodbenica sprejme po tem datumu in katere namen je zagotoviti, da oseba, ki ni rezident te države, po zakonodaji te države ne uživa ugodnejše davčne obravnave kot rezidenti te države.
6. Določbe tega člena se uporabljajo za davke, za katere se uporablja ta konvencija.

25. člen

POSTOPEK SKUPNEGA DOGOVORA

1. Kadar oseba meni, da dejanja ene ali obeh držav pogodbenic imajo ali bodo imela zanj za posledico obdavčevanje, ki ni v skladu z določbami te konvencije, lahko ta oseba ne glede na sredstva, ki ji jih omogoča notranje pravo teh držav, pisno predloži zadevo pristojnemu organu države pogodbenice, katere rezident je ta oseba. **[Drugi stavek prvega odstavka 25. člena te konvencije je NADOMEŠČEN z drugim stavkom prvega odstavka 16. člena MLI]** [Zadeva mora biti predložena v dveh letih od prvega uradnega obvestila o dejanju, ki je imelo za posledico obdavčevanje, ki ni v skladu z določbami te konvencije.]

*Naslednji drugi stavek prvega odstavka 16. člena MLI nadomešča drugi stavek prvega odstavka 25. člena te konvencije:*¹

ARTICLE 16 OF THE MLI – POSTOPEK SKUPNEGA DOGOVARJANJA

Zadeva mora biti predložena v treh letih od prvega uradnega obvestila o dejanju, ki je imelo za posledico obdavčenje, ki ni v skladu z določbami *konvencije*.

2. Pristojni organ si, če se mu zdi pritožba upravičena in če sam ne more priti do zadovoljive rešitve, prizadeva razrešiti primer s skupnim dogovorom s pristojnim organom druge države pogodbenice, z namenom izogniti se obdavčevanju, ki ni v skladu s to konvencijo.
3. Pristojna organa držav pogodbenic si prizadevata s skupnim dogovorom razrešiti kakršnekoli težave ali dvome, ki izvirajo iz razlage ali uporabe konvencije.
4. Pristojna organa držav pogodbenic se lahko medsebojno posvetujeta o odpravi dvojnega obdavčevanja v primerih, ki jih ne predvideva konvencija, in lahko drug z drugim neposredno komunicirata za namen uporabe konvencije.

¹ V skladu s četrtem odstavkom 35. člena MLI, se 16. člen MLI uporablja za to konvencijo za zadevo, ki se pristojnemu organu *države pogodbenice* predloži 1. decembra 2019 ali po njem, razen za zadeve, ki jih s tem dnevom ni bilo mogoče predložiti na podlagi konvencije, preden se je prilagodila z MLI, ne glede na davčno obdobje, na katero se zadeva nanaša.

Naslednji VI. del MLI se uporablja za to konvencijo:²

VI. DEL MLI (ARBITRAŽA)

Prvi do deseti in dvanajsti odstavek 19. člena (obvezna in zavezujoča arbitražna MLI)

1. Kadar:

- a) je oseba po prvem odstavku 25. člena te konvencije predložila zadevo pristojnemu organu države pogodbenice, ker so imela dejanja ene ali obeh držav pogodbenic zanjo za posledico obdavčenje, ki ni v skladu z določbami konvencije, in
- b) se pristojna organa ne moreta dogovoriti o rešitvi zadeve v skladu z drugim odstavkom 25. člena konvencije v treh letih od začetnega dne iz osmega ali devetega odstavka 19. člena MLI, odvisno od primera (razen če se pred potekom tega obdobja pristojna organa držav pogodbenic ne dogovorita o drugačnem obdobju v zvezi s to zadevo in o takem dogovoru obvestita osebo, ki je zadevo predložila),

se na pisno zahtevo osebe katera koli nerešena vprašanja, ki izhajajo iz zadeve, predložijo v arbitražo, kot je navedeno v VI. delu MLI, v skladu s katerimi koli pravili ali postopki, o katerih se dogovorita pristojna organa držav pogodbenic v skladu z desetim odstavkom 19. člena MLI.

2. Kadar pristojni organ prekine postopek skupnega dogovarjanja iz prvega odstavka 19. člena MLI, ker zadevo v zvezi z enim ali več enakimi vprašanji obravnava sodišče ali upravno sodišče, rok, ki je določen v pododstavku b prvega odstavka 19. člena MLI, preneha teči, dokler sodišče ali upravno sodišče ne sprejme končne odločitve oziroma je zadeva prekinjena ali umaknjena. Poleg tega, kadar se oseba, ki je predložila zadevo, in pristojni organ dogovorita o prekinitvi postopka skupnega dogovarjanja, v času trajanja take prekinitve rok iz pododstavka b prvega odstavka 19. člena MLI ne teče.

3. Kadar se oba pristojna organa strinjata, da oseba, na katero se zadeva neposredno nanaša, ni pravočasno zagotovila katerih koli dodatnih bistvenih informacij, ki jih je zahteval eden ali drugi pristojni organ po začetku teka roka iz pododstavka b prvega odstavka 19. člena MLI, se obdobje iz pododstavka b prvega odstavka 19. člena MLI podaljša za čas, ki je enak obdobju, ki se začne na dan, ko so bile informacije zahtevane, in konča na dan, ko so bile te informacije zagotovljene.

4. a) Arbitražna odločitev v zvezi z vprašanji, ki so bila predložena v arbitražo, se izvede s skupnim dogovorom o zadevi iz prvega odstavka 19. člena MLI. Taka arbitražna odločitev je končna.

b) Arbitražna odločitev je zavezujoča za obe državi pogodbenici, razen če:

- i) oseba, na katero se zadeva neposredno nanaša, ne sprejme skupnega dogovora, s katerim se izvede arbitražna odločitev. V takem primeru ni upravičeno, da bi pristojna organa zadevo še naprej kakor koli obravnavala. Šteje se, da oseba, na katero se zadeva neposredno nanaša, ne sprejme skupnega dogovora, s katerim se izvaja arbitražna odločitev o zadevi, če katera koli oseba, na katero se zadeva neposredno nanaša, v 60 dneh po dnevu, ko ji je bilo poslano obvestilo o skupnem dogovoru, iz

² V skladu s prvim odstavkom 36. člena MLI se določbe VI. dela (arbitražna MLI) uporabljajo v zvezi s konvencijo za zadeve, predložene pristojnemu organu države pogodbenice 1. decembra 2019, ali po njem.

V skladu z drugim odstavkom 36. člena MLI se določbe VI. dela (arbitražna MLI) uporabljajo za zadeve, predložene pristojnemu organu države pogodbenice pred 1. decembrom 2019 samo, če se pristojna organa obeh držav pogodbenic strinjata, da se bo navedeni del uporabil za dano zadevo.

NEURADNI PREVOD

obravnave pred katerim koli sodiščem ali upravnim sodiščem ne umakne vseh vprašanj, razrešenih v skupnem dogovoru, s katerim se izvede arbitražna odločitev, ali kako drugače ne konča kateri koli postopek pred sodiščem ali upravnim sodiščem v zvezi s temi vprašanji na način, ki je v skladu s tem skupnim dogovorom;

- ii) je v končni odločitvi sodišč ene od *držav pogodbenic* navedeno, da je arbitražna odločitev neveljavna. V takem primeru se šteje, da zahteva za arbitražo iz prvega odstavka 19. člena *MLI* ni bila predložena in da arbitražni postopek ni potekal (razen za namene 21. člena (zaupnost arbitražnega postopka) in 25. člena (stroški arbitražnega postopka) *MLI*). V takem primeru se lahko predloži nova zahteva za arbitražo, razen če se pristojna organa strinjata, da taka nova zahteva ni dopustna;
- iii) oseba, na katero se zadeva neposredno nanaša, pred katerim koli sodiščem ali upravnim sodiščem nadaljuje postopek glede vprašanj, rešenih v skupnem dogovoru, s katerim se izvede arbitražna odločitev.

5. Pristojni organ, ki je prejel začetno zahtevo za postopek skupnega dogovarjanja iz pododstavka a prvega odstavka 19. člena *MLI*, v dveh koledarskih mesecih od prejema zahteve:

- a) osebi, ki je predložila zadevo, pošlje obvestilo o prejemu zahteve in
- b) pristojnemu organu druge *države pogodbenice* pošlje obvestilo o tej zahtevi, skupaj s kopijo zahteve.

6. Pristojni organ v treh koledarskih mesecih po prejemu zahteve za postopek skupnega dogovarjanja (ali kopije te zahteve od pristojnega organa druge *države pogodbenice*):

- a) obvesti osebo, ki je predložila zadevo, in drug pristojni organ, da je prejel informacije, potrebne za začetek vsebinske obravnave zadeve, ali
- b) od te osebe zahteva dodatne informacije v ta namen.

7. Kadar v skladu s pododstavkom b šestega odstavka 19. člena *MLI* eden ali oba pristojna organa od osebe, ki je predložila zadevo, zahtevata dodatne informacije, ki so potrebne za začetek vsebinske obravnave zadeve, pristojni organ, ki je zaprosil za dodatne informacije, v treh koledarskih mesecih od prejema dodatnih informacij od te osebe to osebo in drug pristojni organ obvesti:

- a) da je prejel zahtevane informacije ali
- b) da nekatere zahtevane informacije še vedno manjkajo.

8. Kadar noben pristojni organ ne zahteva dodatnih informacij v skladu s pododstavkom b šestega odstavka 19. člena *MLI*, je začetni dan iz prvega odstavka 19. člena *MLI* zgodnejši od:

- a) dneva, ko oba pristojna organa obvestita osebo, ki je predložila zadevo, v skladu s pododstavkom a šestega odstavka 19. člena *MLI*, in
- b) dneva, ki je tri koledarske mesece po dnevni obvestila pristojnemu organu druge države pogodbenice v skladu s pododstavkom b petega odstavka 19. člena *MLI*.

9. Kadar se zahtevajo dodatne informacije v skladu s pododstavkom b šestega odstavka 19. člena *MLI*, je začetni dan iz prvega odstavka 19. člena *MLI* zgodnejši od:

- a) zadnjega dneva, ko pristojni organi, ki so zahtevali dodatne informacije, obvestijo osebo, ki je predložila zadevo, in drug pristojni organ v skladu s pododstavkom a sedmega odstavka

19. člena MLI, in

- b) dneva, ki je tri koledarske mesece po dnevni, ko oba pristojna organa prejmeta vse informacije, ki jih je od osebe, ki je predložila zadevo, zahteval kateri koli izmed teh pristojnih organov.

Če pa eden ali oba pristojna organa pošljeta obvestilo iz pododstavka b sedmega odstavka 19. člena MLI, se tako obvestilo obravnava kot zahtevek za dodatne informacije na podlagi pododstavka b šestega odstavka 19. člena MLI.

10. Pristojna organa *držav pogodbenic* s skupnim dogovorom po 25. členu konvencije uredita način uporabe VI. dela MLI, vključno z minimalnimi informacijami, ki jih vsak pristojni organ potrebuje, da začne vsebinsko obravnavati zadevo. Tak dogovor se sklene pred dnevom, ko je mogoče nerešena vprašanja v zadevi prvič predložiti v arbitražo, in se lahko občasno spreminja.

12. Ne glede na druge določbe 19. člena MLI:

- a) katero koli nerešeno vprašanje, ki izhaja iz zadeve v postopku skupnega dogovarjanja, se, čeprav spada v področje uporabe arbitražnega postopka, določenega z MLI, ne predloži v arbitražo, če je o tem vprašanju že odločilo sodišče ali upravno sodišče katere koli od *držav pogodbenic*;
- b) če sodišče ali upravno sodišče ene od *držav pogodbenic* – kadar koli po predložitvi zahteve za arbitražo in preden arbitražni senat sporoči svojo odločitev pristojnim organom *držav pogodbenic* – odloči o vprašanju, se arbitražni postopek konča.

20. člen (imenovanje arbitrov) MLI

1. Razen če se pristojna organa *držav pogodbenic* skupno ne dogovorita o drugačnih pravilih, se za namene VI. dela MLI uporabljajo drugi do četrti odstavek 20. člena MLI.

2. Imenovanje članov arbitražnega senata urejajo naslednja pravila:

- a) Arbitražni senat je sestavljen iz treh posameznikov s strokovnim znanjem ali izkušnjami s področja mednarodnih davčnih zadev.
- b) Vsak pristojni organ imenuje enega člana senata v 60 dneh od dneva predložitve zahteve za arbitražo na podlagi prvega odstavka 19. člena MLI. Dva na tak način imenovana člana senata v 60 dneh od poznejšega od njunih imenovanj imenujeta tretjega člana, ki opravlja funkcijo predsednika arbitražnega senata. Predsednik ne sme biti državljan niti rezident nobene od *držav pogodbenic*.
- c) Vsak imenovani član arbitražnega senata mora biti ob sprejemu imenovanja nepristranski in neodvisen od pristojnih organov, davčnih uprav in ministrstev za finance *držav pogodbenic* in od vseh oseb, na katere se zadeva neposredno nanaša (in njihovih svetovalcev); svojo nepristranskost in neodvisnost mora ohranjati ves čas postopka in se v razumnem obdobju po njem izogibati vsakršnemu ravnanju, ki bi lahko ogrozilo vtis nepristranskosti in neodvisnosti arbitrov v zvezi s postopkom.

3. Če pristojni organ *države pogodbenice* ne imenuje člana arbitražnega senata na način in v rokih, ki so določeni v drugem odstavku 20. člena MLI ali o katerih se dogovorita pristojna organa *držav pogodbenic*, člana v imenu tega pristojnega organa imenuje uradna oseba na najvišjem položaju v Centru za davčno politiko in upravo Organizacije za gospodarsko sodelovanje in razvoj, ki

ni državljan nobene od *držav pogodbenic*.

4. Če prva dva člana arbitražnega senata ne imenujeta predsednika na način in v rokih, ki so določeni v drugem odstavku 20. člena *MLI* ali o katerih se dogovorita pristojna organa *držav pogodbenic*, predsednika imenuje uradna oseba na najvišjem položaju v Centru za davčno politiko in upravo Organizacije za gospodarsko sodelovanje in razvoj, ki ni državljan nobene od *držav pogodbenic*.

21. člen (zaupnost arbitražnega postopka) *MLI*

1. Izključno za namene uporabe določb *VI. dela MLI* in določb *konvencije* ter domače zakonodaje *držav pogodbenic* v zvezi z izmenjavo informacij, zaupnostjo in upravno pomočjo se člani arbitražnega senata in največ trije člani osebja na člana (in potencialni arbitri samo, če je to potrebno za preverjanje njihove sposobnosti za izpolnjevanje zahtev za arbitre) štejejo za osebe ali organe, ki se jim lahko razkrijejo informacije. Informacije, ki jih prejme arbitražni senat ali potencialni arbitri, in informacije, ki jih pristojni organi prejmejo od arbitražnega senata, se štejejo za informacije, ki se izmenjajo na podlagi določb *konvencije*, ki se nanašajo na izmenjavo informacij in upravno pomoč.

2. Pristojna organa *držav pogodbenic* zagotovita, da se člani arbitražnega senata in njihovo osebje še pred delovanjem v arbitražnem postopku pisno zavežejo, da bodo katere koli informacije v zvezi z arbitražnim postopkom obravnavali v skladu z obveznostmi glede zaupnosti in nerazkritja, opisanimi v določbah *konvencije*, ki se nanašajo na izmenjavo informacij in upravno pomoč, ter tistimi na podlagi veljavne zakonodaje *držav pogodbenic*.

22. člen (rešitev zadeve pred koncem arbitraže) *MLI*

Za namene *VI. dela MLI* in določb *konvencije*, ki omogočajo reševanje zadev s skupnim dogovarjanjem, se postopek skupnega dogovarjanja in arbitražni postopek v zvezi z zadevo končata, če kadar koli po predložitvi zahteve za arbitražo in preden arbitražni senat sporoči svojo odločitev pristojnim organom *držav pogodbenic*:

- a) pristojna organa *držav pogodbenic* dosežeta skupni dogovor o rešitvi zadeve ali
- b) oseba, ki je predložila zadevo, umakne zahtevo za arbitražo ali postopek skupnega dogovarjanja.

Tretji in peti odstavek 23. člena (vrsta arbitražnega postopka) *MLI*

3. Pristojna organa *držav pogodbenic* se prizadevata doseči dogovor o vrsti arbitražnega postopka, ki se uporablja za *konvencijo*. Dokler se tak dogovor ne doseže, se 19. člen (obvezna in zavezujoča arbitraža) *MLI* za *konvencijo* ne uporablja.

5. Pred začetkom arbitražnega postopka pristojna organa *držav pogodbenic* zagotovita, da se vsaka oseba, ki je predložila zadevo, in njeni svetovalci pisno zavežejo, da informacij, ki jih prejmejo med arbitražnim postopkom od pristojnega organa ali arbitražnega senata, ne bodo razkrili nobeni drugi osebi. Postopek skupnega dogovarjanja na podlagi *konvencije* in arbitražni postopek na podlagi *VI. dela MLI* se v zvezi z zadevo končata, če kadar koli po vložitvi zahteve za arbitražo in preden arbitražni senat sporoči svojo odločitev pristojnima organoma *držav pogodbenic*, oseba, ki je predložila zadevo, ali eden od njenih svetovalcev bistveno krši to zavezo.

25. člen (stroški arbitražnega postopka) MLI

V arbitražnem postopku na podlagi *VI. dela MLI* honorarje za člane arbitražnega senata in njihove izdatke ter vse druge stroške, ki jih imata *državi pogodbenici* v zvezi z arbitražnim postopkom, krijeta *državi pogodbenici* na način, o katerem se skupno dogovorita pristojna organa *držav pogodbenic*. Če takega dogovora ni, vsaka *država pogodbenica* krije svoje stroške in stroške svojega imenovanega člana senata. Stroške predsednika arbitražnega senata in druge stroške, povezane z vodenjem arbitražnega postopka, v enakih deležih krijeta *državi pogodbenici*.

Drugi in tretji odstavek 26. člena (združljivost) MLI

2. Katero koli nerešeno vprašanje, ki izhaja iz zadeve v postopku skupnega dogovarjanja, ki sicer spada v področje uporabe arbitražnega postopka, ki ga določa *VI. del MLI*, se ne predloži v arbitražo, če vprašanje spada v področje zadeve, v zvezi s katero se je predhodno že ustanovil arbitražni senat ali podoben organ v skladu z dvostransko ali večstransko konvencijo, ki določa obvezno in zavezujoče arbitražno reševanje nerešenih vprašanj, ki izhajajo iz zadeve v postopku skupnega dogovarjanja.

3. Nič v *VI. delu MLI* ne vpliva na izpolnjevanje širših obveznosti v zvezi z arbitražnim reševanjem nerešenih vprašanj, ki izhajajo iz postopka skupnega dogovarjanja na podlagi drugih konvencij, katerih pogodbenici sta ali bosta postali *državi pogodbenici*.

Pododstavek a drugega odstavka 28. člena (pridrži) MLI

Republika Slovenija v skladu s *pododstavkom a drugega odstavka 28. člena MLI* izraža naslednje pridrške v zvezi z obsegom zadev, za katere je mogoča arbitraža na podlagi *VI. dela MLI*.

1. Republika Slovenija si pridržuje pravico, da iz obsega *VI. dela* izključi zadeve v zvezi z dohodkom ali premoženjem, ki ni obdavčeno v pogodbeni jurisdikciji, ker ni vključeno v davčno osnovo v tej pogodbeni jurisdikciji, ali ker zanj velja oprostitev ali ničelna davčna stopnja, ki velja samo po domači davčni zakonodaji navedene pogodbene jurisdikcije, in je značilna za tak dohodek ali premoženje.

2. Republika Slovenija si pridržuje pravico, da iz obsega *VI. dela* izključi zadeve, ki vključujejo dejanja, za katera je bilo za davčnega zavezanca, osebo, ki deluje zanj, ali povezano osebo, odločeno:

- i. sodišče ga je spoznalo za krivega kaznivega dejanja v zvezi z davki ali
- ii. naložena mu je bila velika kazen zaradi davčne goljufije, utaje ali izogibanja.

Za ta namen Zakon o davčnem postopku vsebuje zakonodajne določbe, ki urejajo velike kazni zaradi davčne goljufije, utaje ali izogibanja. Upoštevajo se tudi morebitne naknadne določbe, ki nadomeščajo, spreminjajo ali posodablajo te določbe. Republika Slovenija o teh naknadnih določbah obvesti depozitarja.

3. Republika Slovenija si pridržuje pravico, da iz obsega *VI. dela* izključi zadeve, ki vključujejo rezidentstvo družb in drugih subjektov.

4. Republika Slovenija si pridržuje pravico, da iz obsega *VI. dela* izključi zadeve, ki vključujejo

uporabo domačih določb proti izogibanju. Za ta namen domače določbe Republike Slovenije proti izogibanju vključujejo take določbe, ki so v davčni zakonodaji.

Kanada v skladu s *pododstavkom a drugega odstavka 28. člena MLI* izraža naslednje pridržke v zvezi z obsegom zadev, za katere je mogoča arbitražna na podlagi *VI. dela MLI*.

1. Kanada se pridržuje pravico, da omeji obseg vprašanj, za katere je mogoča arbitražna po *MLI* na naslednje:

- a) vprašanja, ki izhajajo iz določb, podobnih 4. členu (rezident) Vzorčne davčne konvencije OECD, a le, če se vsebine nanašajo na rezidentstvo posameznika;
- b) vprašanja, ki izhajajo iz določb, podobnih 5. členu (stalna poslovna enota) Vzorčne davčne konvencije OECD,
- c) vprašanja, ki izhajajo iz določb, podobnih 7. členu (poslovni dobiček) Vzorčne davčne konvencije OECD,
- d) vprašanja, ki izhajajo iz določb, podobnih 9. členu (povezana podjetja) Vzorčne davčne konvencije OECD,
- e) vprašanja, ki izhajajo iz določb, podobnih 12. členu (licenčnine in avtorski honorarji) Vzorčne davčne konvencije OECD, a le če se taka določba lahko uporabi v transakcijah med povezanimi osebami, za katere se lahko uporabljajo določbe podobne 9. členu Vzorčne davčne konvencije OECD,
- f) katere koli druge določbe, o katerih se pogodbeni jurisdikciji naknadno dogovorita z izmenjavo diplomatskih not.

2. Kanada si pridržuje pravico, da iz obsega arbitražnih določb *MLI* izključi vprašanja, ki se nanašajo na uporabo določb proti zlorabam, ne glede ali so te v *MLI*, zajetem davčnem sporazumu, ali v domačem pravu pogodbene jurisdikcije.

26. člen

IZMENJAVA INFORMACIJ

1. Pristojna organa držav pogodbenic si izmenjujeta take informacije, ki so pomembne za izvajanje določb te konvencije ali notranje zakonodaje držav pogodbenic glede davkov, za katere se uporablja ta konvencija, kolikor obdavčevanje na njihovi podlagi ni v nasprotju s konvencijo, in za preprečevanje davčne utaje. Izmenjava informacij ni omejena s 1. členom. Vsaka informacija, ki jo prejme država pogodbenica, se obravnava kot tajnost in se razkrije samo osebam ali organom (vkjučno s sodišči in upravnimi organi), udeleženi pri odmeri, pobiranju ali izterjavi davkov ali odločanju o pritožbah in drugih sredstvih v zvezi z njimi. Te osebe ali organi uporabljajo informacije samo v te namene. Informacije lahko razkrijejo na sodnih obravnavah ali pri sodnih odločitvah.

NEURADNI PREVOD

2. Nič v prvem odstavku se ne razlaga, kot da nalaga državi pogodbenici obveznost:
- a) da izvaja upravne ukrepe, ki niso v skladu z zakonodajo in upravno prakso te ali druge države pogodbenice,
 - b) da priskrbi informacije, ki jih ni mogoče dobiti po zakonski ali običajni upravni poti te ali druge države pogodbenice,
 - c) da priskrbi informacije, ki bi razkrile kakršnokoli trgovinsko, poslovno, industrijsko, komercialno ali poklicno skrivnost ali trgovinske postopke, ali informacije, katerih razkritje bi nasprotovalo javnemu redu.

27. člen

DIPLOMATSKI PREDSTAVNIKI IN KONZULARNI USLUŽBENCI

Nič v tej konvenciji ne vpliva na davčne ugodnosti diplomatskih predstavnikov ali konzularnih uslužbencev po splošnih pravilih mednarodnega prava ali določbah posebnih sporazumov.

Naslednji prvi odstavek 7. člena MLI se uporablja in prevlada nad določbami te konvencije:

7. ČLEN MLI – PREPREČEVANJE ZLORAB MEDNARODNIH SPORAZUMOV (Določba testa glavnega namena)

Ne glede na katere koli določbe *konvencije* se ugodnost po *konvenciji* v zvezi z delom dohodka ali premoženja ne prizna, če je ob upoštevanju vseh ustreznih dejstev in okoliščin mogoče sklepati, da je bila pridobitev te ugodnosti eden od glavnih namenov katerega koli dogovora ali transakcije, na podlagi katerega je bila neposredno ali posredno pridobljena ta ugodnost, razen če se ne ugotovi, da bi bilo priznavanje take ugodnosti v teh okoliščinah skladno s cilji in nameni ustreznih določb *konvencije*.

28. člen

RAZNA PRAVILA

NEURADNI PREVOD

1. Razume se, da se določbe te konvencije ne razlagajo, kot da na kakršenkoli način omejujejo kakršnokoli oprostitev, olajšavo, dobroimetje ali drug odbitek, ki ga priznava zakonodaja države pogodbenice pri določanju davka, ki ga nalaga ta država.
2. Nič v konvenciji se ne razlaga, kot da preprečuje državi pogodbenici naložiti davek na zneske, vključene v dohodek rezidenta države pogodbenice v zvezi z osebno družbo, skladom ali nadzorovano tujo družbo, v kateri ima rezident delež.
3. Konvencija ne velja za kakršnokoli družbo, sklad ali osebno družbo, ki je rezident države pogodbenice in je neposredno ali posredno v upravičeni lasti ali pod nadzorom ene ali več oseb, ki niso rezidenti te države, če je znesek davka, ki ga naloži ta država od dohodka ali premoženja družbe, sklada ali osebne družbe, znatno nižji od zneska, ki bi ga ta država naložila, če bi bili vsi deleži delniškega ali osnovnega kapitala družbe ali vsi deleži v skladu ali osebni družbi, odvisno od primera, v upravičeni lasti enega ali več posameznikov, ki bi bili rezidenti te države.
4. Prispevki v letu v zvezi s storitvami, opravljenimi v tem letu, ki jih posameznik plača ali so plačani v imenu posameznika, ki je rezident ene od držav pogodbenic ali ki je začasno navzoč v tej državi, v načrt plačevanja prispevkov za pokojnino, ki je priznan za davčne namene v drugi državi pogodbenici, se v obdobju, ki ne presega skupno 60 mesecev, za davčne namene v prvi omenjeni državi obravnavajo na isti način kot prispevek, plačan v načrt plačevanja prispevkov za pokojnino, ki je za davčne namene priznan v tej prvi omenjeni državi, pod pogojem, da:
 - a) je tak posameznik redno prispeval v načrt plačevanja prispevkov za pokojnino za obdobje, ki se konča tik, preden je ta posameznik postal rezident prve omenjene države ali bil začasno navzoč v njej, in
 - b) se pristojni organ prve omenjene države strinja, da načrt plačevanja prispevkov za pokojnino na splošno ustreza načrtu plačevanja prispevkov za pokojnino, ki ga ta država prizna za davčne namene.

Za namene tega odstavka »načrt plačevanja prispevkov za pokojnino« vključuje načrt plačevanja prispevkov za pokojnino, oblikovan na podlagi sistema socialne varnosti v državi pogodbenici.

5. Za namene tretjega odstavka 22. člena (Posvetovanja) Splošnega sporazuma o trgovini s storitvami se državi pogodbenici strinjata, da se lahko ne glede na ta odstavek kakršenkoli spor med njima glede tega, ali ukrep sodi v obseg te konvencije, predloži Svetu za trgovino s storitvami, kot to določa ta odstavek, samo s soglasjem obeh držav pogodbenic. Kakršenkoli dvom o razlagi tega odstavka se reši na podlagi tretjega odstavka 25. člena, ali če ni dosežen dogovor po tem postopku, v skladu s kakršnimkoli drugim postopkom, o katerem se dogovorita državi pogodbenici.

29. člen

ZAČETEK VELJAVNOSTI

NEURADNI PREVOD

1. Ta konvencija se ratificira in listini o ratifikaciji se izmenjata, kakor hitro je to mogoče.
2. Konvencija začne veljati 60 dni po izmenjavi listin o ratifikaciji in njene določbe se uporabljajo:
 - a) za davke, zadržane pri viru od zneskov, plačanih ali pripisanih nerezidentom prvi dan januarja ali po njem v koledarskem letu, ki sledi letu, v katerem sta bili izmenjani listini o ratifikaciji, in
 - b) za druge davke za davčna leta, ki se začnejo prvi dan januarja ali po njem v koledarskem letu, ki sledi letu, v katerem sta bili izmenjani listini o ratifikaciji.

30. člen

PRENEHANJE VELJAVNOSTI

Ta konvencija velja za nedoločen čas, vendar lahko ena ali druga država pogodbenica na dan 30. junija ali pred njim kateregakoli koledarskega leta po petem letu od datuma začetka veljavnosti konvencije da drugi državi pogodbenici pisno obvestilo o odpovedi po diplomatski poti; v takem primeru se konvencija preneha uporabljati:

- a) za davke, zadržane pri viru od zneskov, plačanih ali pripisanih nerezidentom na dan prvega januarja ali po njem naslednjega koledarskega leta, in
- b) za druge davke za davčna leta, ki se začnejo na dan prvega januarja ali po njem naslednjega koledarskega leta.

V DOKAZ NAVEDENEGA sta podpisana, ki sta bila za to pravilno pooblaščenata, podpisala to konvencijo.

SESTAVLJENO v Ljubljani dne 15. 9. 2000 v dveh izvornikih v slovenskem, angleškem in francoskem jeziku, pri čemer so vsa besedila enako verodostojna.

Za Vlado
Republike Slovenije

Zvonko Ivanušič

Za Vlado
Kanade

Pierre S. Pettigrew